

[Dorte Bennedsen]

Behnke må undskylde mig, at jeg ikke kan tage det rigtig alvorligt, når man siger, at det er en beklagelig fejl, at de tre hovedområder, der virkelig for alvor og i en fuldstændig anden grad end nogen af os andre er berørt af denne sygdom, ikke er kommet med. Det fatter jeg ikke, når man i øvrigt har gennemtænkt forslaget, og jeg erkender, at det er rimelig gennemtænkt – at det så ikke hænger sammen, som jeg påviste før, er en anden sag.

Vi finder ikke, at et sådant forebyggelsesråd og et HIV-politisk forum vil kunne tilføre så forfærdelig meget konstruktivt i denne sammenhæng, at det er rimeligt at bruge ressourcer på det i så bred en sammensætning, som der er tale om, og hvad det HIV-politiske forum med eksperter angår, må jeg sige, at man ikke skal kende så meget til forskerne på området, før man ved, at der foregår et intenst samarbejde og en intens diskussion dem imellem.

Jeg erkender, at Fremskridtspartiet har en anden holdning end Socialdemokratiet til, hvad man bør gøre i indsatsen mod AIDS, men jeg kan kun sige, at de erfaringer, vi har fra det svenske system, som netop er præget af tvang og mangel på anonymitet, har lært mig, at det skal man holde sig langt fra, hvis man vil nå noget positivt på dette område.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative folketingsgruppe mener, at AIDS er en alvorlig sygdom, hvorfor vi må sætte alt ind på at forebygge den, og vi er et par stykker i Folketinget, der igennem årene har stået sammen om AIDS-politikken.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at på den internationale AIDS-konference, som i disse dage finder sted i Berlin, har man faktisk kunnet fastslå, at situationen i Danmark er rimeligt under kontrol.

Jeg var for nylig til en AIDS-konference i London sammen med parlamentarikere fra andre EF-lande, og dér var det også tydeligt, at Danmark ligger i spidsen for udviklingen – set ud fra en positiv vinkel vil jeg gerne understrege.

Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke kan gøre tingene bedre, og vi skal passe på, at netop de positive tal, som er langt bedre, end vi for nogle år siden frygtede, ikke bliver en sovepude. Vi må grundigt overveje, hvordan vi holder interessen fast, vi må sikre en forstærket

intensiv smitteopsporingsindsats, for det afgørende er i virkeligheden den forebyggende indsats, og vi må stadig væk holde gang i debatten og satse meget grundigt på at informere og i særlig grad de unge.

Om vi skal nedsætte et sådant råd og et sådant forum som det, der er foreslået, er jeg ikke ganske sikker på. Jeg mener faktisk, at Folketingets partier i et aktivt samarbejde med sundhedsmyndighederne, andre offentlige myndigheder og de grupper, eksempelvis Positivgruppen og Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske, der er optaget af sagen, skal klare denne opgave, som bestemmer sig vanskeligt.

Jeg ser ikke, at der er behov for, at vi nedsætter et kæmperåd, og jeg forstår slet ikke, hvorfor der skulle 11 folketingsmedlemmer med i dette råd. Jeg mener faktisk, at vi har en udmærket platform i Folketinget og i Folketingets Sundhedsudvalg, hvor vi kan få afprøvet vores konkrete forslag, og jeg er sikker på, at et så voldsomt apparat, som der her er peget på, ikke vil give resultater, som er bedre end dem, vi sammen kan arbejde for i de strukturer, som jeg allerede har nævnt.

Jørgen Winther (V):

Forslaget går ud på, at der skal nedsættes et råd, der kan opspore og forebygge HIV. Mange ordførere har været inde på, at det er et bureaukratisk råd, og 27 medlemmer er relativt mange. Det skal så ses i forbindelse med, at man samtidig foreslår, at persongruppen skal være blandet, f.eks. have medicinsk, juridisk, politimæssig baggrund. Rådet skal hvert år afgive en beretning om sin virksomhed og samtidig komme med en vurdering af den offentlige opsporingsindsats.

Alt i alt var der omkring 1.200-1.300 tilfælde af AIDS-sygdommen ved årsskiftet 1992-93, og måske er der omkring 5.000-6.000 mennesker, som er smittet med HIV. I Danmark er der 215 personer med AIDS for hver million mennesker. Det er egentlig ret mange set i europæisk sammenhæng, og kun tre lande har flere, nemlig Spanien, Schweiz og Italien, men hvis vi ser mere internationalt på det og sammenligner med Sydafrika, Indien og mange andre lande, ligger Danmark altså flot. Den store epidemi, som startede med en fordobling af antallet hvert år, er nu bremsset så meget, at vi kun får ca. én ny HIV-positiv person pr. dag, altså omkring 300-400 pr. år.